

Na Oścież

*Miesięcznik Sanktuarium i Parafii
Matki Boskiej Królowej Męczenników*

Nr 12(204) Bydgoszcz-Fordon grudzień 2012 Rok XX ISSN 1505-7151

Hasło aktualnego wydania „Na Oścież” brzmi: „Narodziny dla nieba”. W wydaniu jest rozmowa z młodymi osobami, które przygotowują się do posługi wolontariusza, a także wolontariuszem - Seniosem pomagającym w hospicjum - Domu Sue Ryder w Bydgoszczy. Choć treść rozmowy jest krótka, warto ją przeczytać.

Obok w „Zamyśleniach” ks. Proboszcza, jak i wewnątrz wydania możemy przeczytać dalsze refleksje na temat przeżywanego Roku Wiary i na temat nowego Roku Kościelnego pod hasłem „Bądźcie solą ziemi”, wg słów Jezusa skierowanych do uczniów: „Wy jesteście solą ziemi, a jeśli sól utraci swój smak, to czym ją przywrócić? Nie przydaje się na nic!” (Mt 5,13).

Wydanie zawiera relacje z wydarzeń parafialnych i stałe działy.

Jest również informacja o ukazaniu się nowego kalendarza parafialnego na rok 2013. Oprócz tradycyjnych treści, jak kalendarium, planowanych celebracji i uroczystości parafialnych zawiera również rodzaj opisowej kroniki parafii z okazji przypadającego w 2013 roku XXX rocznicy jej powstania.

Zamieszczono też (na str. 13) szczególnie apel z okazji X rocznicy śmierci ks. Zygmunta Trybowskiego - pierwszego proboszcza naszej parafii. Myślę, że osoby, które częściej kontaktowały się z śp. ks. Zygmuntem mają choćby jedno doświadczenie, które warto przypomnieć.

Są zapowiedzi tradycyjnych celebracji świątecznych z udziałem Żywego Żłóbka, koncertów kolęd i plan „Kolędy”.

Od listopada br. trwają prace, najpierw przygotowawcze, a później już bardziej widoczne, nad wystrojem naszej świątyni. Można zauważyć, jak powstaje znacznych rozmiarów portret bł. papieża Jana Pawła II. W planie są jeszcze inne prace, które potrwać wiele miesięcy.

Na zakończenie warto życzyć sobie lepszego Nowego Roku 2013.

FRED

W NUMERZE M.IN.:

Porta Fidei (s. 5)

Mija X lat (s. 13)

Plan Kolędy 2012-13 (s. 15)

W NASTĘPNYCH NUMERACH:

Krzyże płaskorzeźby

str. 1 - fragment pracy „Pokłon Trzech Króli” (składającej się 40 elementów), która jest interpretacją wg Masaccia (właśc. Tommaso di Ser Giovanni di Simone), praca zbiorowa studentów I roku kierunku „Architektura wnętrz” Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Technologiczno - Przyrodniczego w Bydgoszczy pod kier. prof. dr hab. Aleksandry Simińskiej i dr hab. Anny Bochenek, prof. UTP, pracowników Katedry Sztuk Wizualnych, fot. Mieczysław Pawłowski

(*) - z wiersza o. Franciszka Czarnowskiego, który zamieszczono na str. 8

Proboszczowskie zamyślenia

NA BOŻE NARODZENIE

Rozpoczął się nowy rok kościelny, którego hasło brzmi: „Być solą ziemi”. Zastanawiamy się jakie podjąć dobrowolne adwentowe umartwienia, by okres oczekiwania na święta nie był czasem zmarnowanych łask Bożych. Jak wypełnić czas Adwentu i Bożego Narodzenia, by ogłoszony przez Ojca Świętego Rok Wiary zagospodarować przemyśleniami i przeżyciami zbliżającymi nas, nasze rodziny i parafie do Boga.

Obecny rok kościelny to trzydziesta rocznica powstania naszej parafii. Niestety powoli zaczynają odchodzić do „Domu Ojca” budowniczości naszego kościoła. Pamiętamy, że w tym roku jest już dziesiąta rocznica śmierci charyzmatycznego kapłana, księdza prałata Zygmunta Trybowskiego, który w 1983 roku odprawił przy wejściu do Doliny Śmierci połowę Mszę św. w miejscu, gdzie dziś stoi nasza świątynia.

Wnętrze kościoła zaczynamy ozdabiać polichromią, monumentalnymi malowidłami o treści nawiązującej do Golgoty Chrystusa. Chcemy, by cała Kalwaria Bydgoska, z jej duchowym centrum i sercem, jaką jest

świątynia, były na dziesięciolecie dowodem i znakiem naszej miłości i symbolem głębokiego zaufania i zawierzenia Bogu.

Zawsze, a zwłaszcza dziś, w Roku Wiary, tu w naszym Sanktuarium ogłoszonym Kościołem Stacyjnym, czyli miejscem szczególnych łask Roku Wiary, wierzyć w Chrystusa, znaczy przyjąć cały depozyt Jego Boskiego posłannictwa, uwierzyć w Jego obecność na ołtarzach całego świata, uwierzyć w to, że jest i będzie z nami zawsze obecny.

Rok wiary przypomina, że sprawowana tutaj Najświętsza Eucharystia, to nie symbol obecności żywego Chrystusa między nami lecz prawdziwa Jego obecność, taka sama jak była kiedyś w synagodze w Nazarecie, czy w Jerozolimie w wieczerniku. Taka sama, jaka miała miejsce w betlejemskiej grocie, czy na górze Kalwarii. Choć jest tu ukryty pod postacią chleba, to przecież jest żywy i prawdziwy. Czy wierzysz w Niego? Czy Mu ufasz, że niesie Tobie i mnie największą wartość - łaskę wiecznego zbawienia?

Przed nami 21 grudnia - dzień adwentowego nawrócenia. Całodzienna spowiedź św. Nie możemy Bożego Narodzenia ograniczyć jedynie do czasu obfitującego w obrzędy i rytuały, nawet te najpiękniejsze i często pochodzące z bardzo odległych czasów. Sedno i sens tych Uroczystości Bożonarodzeniowych to fakt i głęboka wiara, że Maryja, nasza Sanktuarijny Patronka, która odważyła się powiedzieć Bogu „fiat” - niech mi się stanie według Słowa Twego - uczy wszystkich bezgranicznego zaufania narodzonemu Dziecięciu, Jezusowi Chrystusowi.

A nasze piękne tradycje, współczesne i codzienne troski, przyozdobiona choinka i sianko pod obrusem, zwierzęta przemawiające w wigilijną noc ludzkim głosem, niech wiarę w Jezusa utwierdzają i wzmacniają.

ks. proboszcz Jan

PRZYCHODZI

W Święta Bożego Narodzenia Anno Domini 2012, Chrystus znów przychodzi do nas – do naszych codziennych spraw, trosk, problemów. „Odwieczny Bóg w Dzieciątku zesłał znak miłości” (). Przychodzi, by na nowo napęlić nas nadzieją, że z Nim wszystko jest możliwe. Takiej nadziei, miłości i zatrzymania się w refleksji nad dobrocią i miłosierdziem Boga, który stał się Dzieckiem, życząc z całego serca Redaktorom „Na Oścież”, naszym Czytelnikom i Przyjaciółom w błogosławionym czasie Narodzenia Syna Bożego i Zbawiciela Świata.*

ks. proboszcz Jan Andrzejczak

SÓL ZIEMI

Łada chwila Boże Narodzenie. Przypada w roku kościelnym, którego hasłem są słowa: „Być solą ziemi” i niech ono będzie programem naszego działania. Życzymy Wam Drodzy Czytelnicy, Parafianie i Sympatycy, abyście w dni Bożego Narodzenia i nadchodzącego roku nie zapomnieli o tym, jaką rolę pełni sól, która nie tylko polepsza smak, ale też konserwuje i zapobiega zepsuciu. Niech Boże błogosławieństwo towarzyszy Wszystkim w Nowym - 2013 - Roku.

Redakcja „Na Oścież”

RADOŚĆ I POTRZEBA KONTAKTU

- z Rozalią i Wiktoria - młodymi osobami, które przygotowują się by być wolontariuszami
i wolontariuszem Seniosem w Domu Sue Ryder w Bydgoszczy rozmawia Mieczysław Pawłowski

ROZALIA I WIKTORIA

Mieczysław Pawłowski: Dzisiaj na dworze jest zimno, spadł śnieg, jest kilka stopni mrozu, a w domu ciepłutko. Dlaczego bierzecie udział w przygotowaniach, by być w wolontariacie i to akurat wtedy, gdy jest niedziela, kiedy można by dłużej pospać, czy odpocząć?

Rozalia: Dlatego, żeby pomóc innym, bo lubię pomagać innym. Gdy przyjdę tutaj, poświęcę swój czas, to dla mnie jest to radość, że jestem dla innych, i że dzięki mnie inne osoby mogą się z tego cieszyć, że im pomagam i na przykład wyzdrowieją.

A co powie Wiktoria?

Nie wiem. Tak jakoś wyszło. Siostra i brat chodzą pomagać. Mnie to zainteresowało i też zaczęłam chodzić.

Gdzie mieszkacie?

Przy ul. Harcerskiej.

To jesteście z Siernieczka i patronem waszej parafii jest św. Stanisław. U siebie w parafii też się udzielacie?

Nie ma tam takich akcji.

Ale, jak wiem, pismo parafialne macie.

Tak. Nazywa się „Ziarno”.

Czytacie je?

Tak.

Co szczególnie Was interesuje z tego o czym piszą?

Różne rzeczy. Co się działo w parafii. Jest kącik dla dzieci. Nagrody z „Ziarna”, za prawidłowe rozwiązania, losują. Dzieci dostają zabawki, długopisy itd.

Do której szkoły chodzicie?

Jest to Zespół Szkół nr 17 - Gimnazjum i Szkoła Podstawowa.

Do których klas chodzicie?

Rozalia: Wiktoria chodzi do VI klasy (ostatniej) Szkoły Podstawowej, a ja do drugiej klasy Gimnazjum.

Macie jakieś ulubione przedmioty w szkole, poza dzwonkiem?

Rozalia: - Angielski.

Wiktoria: A ja lubię matematykę.

Czy macie rodzeństwo?

Tak - dwóch braci i jedną siostrę. Jest nas piątka - dwóch braci i trzy siostry.

To nie jest Wam w domu za ciasno?

Nie.

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia, Wigilia. Jak będzie?

Czasami są dziadkowie, rodzina. Na stole

leży sianko, opłatek, stawiamy dwanaście potraw.

Aż dwanaście?

Tak. Barszcz, śledzie, sałatka, ryba,...

Kto przygotowuje?

W kuchni jest mama, starsza siostra i tata, a choinkę stroję z bratem.

Czy składacie zamówienia na prezenty?

Nie.

Zawsze prezent jest niespodzianką?

Tak.

fol. Mieczysław Pawłowski (2x)

Rozalia (u góry) i Wiktoria (u dołu) przy pracy

Choinka musi być duża, żeby zmieściła pod swoimi „skrzydłami” wszystkie prezenty ...

Tak, jest duża, do sufitu.

Jaki będzie przyszły rok?

Ciężkie pytanie ...

Lepszy, gorszy?

Rozalia: Mam nadzieję, że będzie lepszy.

Od czego to zależy, że będzie lepszy?

Od nas.

Czy trzeba specjalnych umiejętności, żeby pomagać innym?

Na pewno potrzeba. Trzeba mieć dużo zapалу i cierpliwości.

Dziękuję Wam za rozmowę.

GŁOS SENIORA

Mieczysław Pawłowski: Młodzi, wielokrotnie niepełnoletni, już ćwiczą się, odbywają służbę wstępną, przyuczając ich do wolontariatu, w tym przypadku do posługi potrzebującym, w szczególności chorym. To jest budujące. Ale jak to jest, że osoba, która już ma „swoje lata”, chce jeszcze poświęcać czas komuś innemu?

Senior: To jest potrzeba bycia z kimś innym, pomaganie mu gdy tylko są do tego siły i jest taka możliwość. Tak samo jak ja oczekuję spotkania z kimś, tak samo i chorzy, tym bardziej w Hospicjum, potrzebują czyjejś obecności.

Wykonując dwa kroki można zająć do sąsiadki. Dlaczego więc wybór padł na Hospicjum?

Dlatego, że jest takie miejsce, a w nim ludzie, którzy czekają na to, żeby ktoś był przy nich w ciężkich chwilach ich życia, dniach, godzinach, które przeżywają w samotności.

Wolontariuszowi może się zdarzyć, że osoba, której towarzyszy w tych ostatnich chwilach, przy nim „urodzi się dla nieba”?

Nie było w moim przypadku takiej sytuacji. Choć było kilka innych, kiedy paliła się świeca przy łóżku chorego. Krążyło mi wtedy po głowie wiele myśli, ale bezpośredniej rozmowy z chorym już nie było. To co wtedy było najważniejsze to być myślami z tą osobą i modlić się, aby Pan Bóg przyjął ją do siebie.

Co czuje wolontariusz, który przychodzi do Hospicjum, rozmawia, a kilka dni potem widzi puste łóżko?

NARODZINY DLA NIEBA

Narodziny dla nieba początkiem jedności z Bogiem

Każdym narodzinom towarzyszą radość i szczęście. Cieszymy się z narodzin nowego człowieka. Ktoś się rodzi, przychodzi na świat, aby wpisać się w jego istnienie, aby zrealizować swoje pasje, rozwinąć zainteresowania, być niepowtarzalnym. Ale kiedy tak naprawdę rodzimy się dla nieba?

Otóż takim momentem jest chrzest św. Sakrament, który oczyszcza nas z grzechu pierwotnego i otwiera drogę do realizacji powołania we wspólnocie dzieci Bożych. Rozpoczyna się wówczas nasza chrześcijańska misja i odkrywanie piękna Bożego stworzenia. Tu na ziemi od momentu chrztu św. jesteśmy pomocnikami Boga w głoszeniu Dobrej Nowiny i świadczeniu o Jego miłości. Dzielimy się tym, co sami otrzymaliśmy, nie zatrzymujemy dla siebie wiary, nadziei i miłości.

Rok wiary, który obecnie przeżywamy daje nam szczególną możliwość powrotu do momentu naszego chrztu. Otóż za nawiedzenie miejsca, gdzie zostali-

śmy ochrzczeni możemy zyskać odpust zupełny. Może to być dobra okazja do powrotu do naszych początków więzi z Bogiem. Czy znamy i pamiętamy datę naszego chrztu, wiemy gdzie zostaliśmy ochrzczeni? Może był to nasz kościół parafialny, a być może zupełnie inne miejsce. Czy byliśmy tam jeszcze kiedykolwiek w życiu?

Rodząc się dla nieba, rodzimy się także dla innych. W tym widzialnym znaku niewidzialnej łaski, jaką jest chrzest św., każdy człowiek zostaje wcielony w Chrystusa jako ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Pana i łączy się z Ludem Bożym Nowego Przymierza. Stąd chrzest św. jest szczególnym zjednoczeniem człowieka z Jezusem Chrystusem, co dokonuje się przez jego włączenie do wspólnoty Kościoła. Jest on zatem fundamentem całego życia chrześcijańskiego i bramą otwierającą dostęp do nieba.

Joanna Ratajczak

RADOŚĆ I POTRZEBA KONTAKTU

dokończenie ze str. 3

Było już wiele takich sytuacji. Z niektórymi chorymi udało mi się nawiązać bardzo sympatyczny kontakt i być obdarzonym sympatią z ich strony. Widać było, że cieszą się, że jesteśmy razem, że rozmawiamy. A potem to odejście, które trzeba umieć przyjąć. Gdyby silnie przeżywać odejście każdego spotkanego w tym miejscu człowieka, nie można by więcej tam chodzić. Jeżeli chce się tam być i pomagać, to trzeba jakoś pogodzić się z takimi sytuacjami.

Zbliża się Wigilia. Jakie myśli dopadają wolontariusza, który czeka na Wigilię w domu, przy zastawionym stole? Czy jego myśli biegną do Hospicjum?

Na pewno.

Czy Hospicjum może być lekarstwem na samotność?

Oczywiście. Nawet gdy ze wszystkimi chorymi nie można rozmawiać, to już sam fakt, że się tam jest stanowi lek na samotność.

Czy Dom Sue Ryder w Bydgoszczy można w jakikolwiek sposób porównać do oddziału położniczego, gdzie rodzą się ludzie, ale inaczej rodzą się - ponownie - dla nieba?

Nie wiem, bo jakoś dotąd takich myśli nie było.

Czy da się takie porównanie w ogóle przyjąć?

W jakimś sensie na pewno. W tej chwili świat się jednak tak pozmieniał. Widać choćby brak czasu na wszystko.

Czy zdarzają się chorzy zbuntowani, którzy nie chcą myśleć o tym, że niedługo mogą umrzeć?

Zdarzały się osoby, które nie chciały nawiązać kontaktu z wolontariuszem, bo nie potrzebowały go. Starczała im książka.

ROZALIA, WIKTORIA I SENIOR

ROZALIA I WIKTORIA to niepełnoletnie osoby, które przygotowują się do wolontariatu. Pochodzą z wielodzietnej rodziny i są parafiankami u Św. Stanisława Biskupa i Męczennika na Sierniecku w Bydgoszczy. Mieszkając przy ul. Harcerskiej chodzą do szkoły podstawowej i gimnazjum. Posługa innym sprawia im radość.

WOLONTARIUSZ SENIOR ma już wiele lat. Będąc jeszcze fizycznie sprawnym często posługuje w hospicjum – Domu Sue Ryder w Bydgoszczy. Jego służba chorym jest dla niego samego lekiem na samotność. W hospicjum doświadcza bezpośredniego kontaktu z innymi, a widząc radość podopiecznych dalej ma ochotę nieść pomoc. Dzięki takiemu zajęciu, sam przygotowuje się na spotkanie ze śmiercią i „narodziny” – dla narodziny nieba. Opiekunem duchowym grupy wolontariuszy jest ks. Wojciech Retman – kapelan w hospicjum – Domu Sue Ryder w Bydgoszczy i innych grup działających w parafii.

Ale czasami, gdy chodzi się po salach, to widać uśmiech na twarzy leżących. Samo takie spotkanie jest już dobre. Widać, że są osoby które chcą, by ktoś był obok nich. Gdy dziękują lub proszą o przyjście, to jest to coś ważnego, uczuciowo bardzo mocnego.

Czy po jakimś czasie posługi w takim miejscu może zaistnieć stan, że kogoś z chorych traktuje się jak kogoś z rodziny, jak kogoś najbliższego?

Nie. To jest zupełnie inny kontakt, to jest ktoś bardzo bliski. Rodzina, to zupełnie inny układ. Częściej można wczuć się w jego położenie, ale i też czuć, że będąc tam, sam posługujący przygotowuje się również na to, co może go spotkać. Takie obcowanie sprawia, że pewnie mniej będzie się zaskoczonym swoim końcem życia, tym co jest również przeznaczone dla mnie.

Dziękuję za rozmowę

I ja dziękuję.

Od redakcji:

9 grudnia 2012 roku, przy kościele, z ludźmi wolontariatu rozmawiał Mieczysław Pawłowski. Wolontariusz Senior, którego imię i nazwisko znane jest redakcji prosił o jego nieujawnianie. Okazją do spotkania była kwesta na dzieci osierocone osób, które ostatnie dni swego życia przeżywały w Hospicjum – Domu Sue Ryder w Bydgoszczy.

PORTA FIDEI

– podwoje wiary

Papież Benedykt XVI napisał list apostolski „Porta Fidei” ogłaszający Rok Wiary. Przybliży w nim źródła naszej wiary, uświadamia jej głębię oraz podpowiada, co tę wiarę buduje.

Skąd bierze się wiara? Jak się ją wzmacnia? Jak znaleźć w życiu właściwą drogę i siłę, by nie płynąć z prądem naszych czasów? Dlaczego musimy stale się nawracać? Na te i wiele innych pytań odpowiada Papież w liście „Podwoje wiary”. By przybliżyć ten list naszym Czytelnikom, poniżej pokazuję o czym mówią poszczególne jego punkty. Dla tych, którzy pragną poznać go w całości podpowiadam, że jest dostępny w Internecie.

1. „«Podwoje wiary» (por. Dz 14, 27) są dla nas zawsze otwarte.” Próg wiary do Kościoła i „komunii z Bogiem” przekracza ten, kto słucha Słowa Bożego i przyjmuje je jako Słowo, które prowadzi go w życiu i przemienia jego serce. Droga wiary „trwa całe życie” od chrztu św. aż do „przejścia przez śmierć do życia wiecznego”.
2. Dzisiejsze życie społeczne, kulturowe i polityczne zwykle nie jest inspirowane wiarą, a często wręcz ją neguje. „Pastorze Kościoła muszą tak jak Chrystus wyruszyć w drogę, by wyprowadzić ludzi z pustyni ku przestrzeni życia, ku przyjaźni z Synem Bożym”. Należy odnaleźć drogę wiary, by żyć pełnią życia, które daje nam Chrystus.
3. „Nie możemy zgodzić się na to, aby sól utraciła smak, a światło było umieszczone pod korcem (por. Mt 5, 13-16). (...) Musimy na nowo z chęcią karmić się Słowem Bożym, wiernie przekazywanym przez Kościół, i Chlebem życia, danymi jako wsparcie tym, którzy są Jego uczniami (por. J 6, 51). (...) Wiara w Jezusa Chrystusa jest drogą do osiągnięcia zbawienia w sposób ostateczny.”
4. W punkcie tym Papież podaje swoje zamierzenia związane z Rokiem Wiary. W październiku 2012 r. Papież zwołał Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów, by wspólnie z nimi zastanowić się nad: «Nową ewangelizacją mającą na celu przekazywanie wiary chrześcijańskiej». „Będzie to sprzyjająca okazja do wprowadzenia całej wspólnoty kościelnej w okres szczególnej refleksji i odkrywania na nowo wiary.” - napisał Papież.
5. W tym punkcie Papież pisze: „Uznaliśmy, że zainaugurowanie Roku Wiary w połączeniu z 50. rocznicą otwarcia Soboru Watykańskiego II może być dobrą okazją do tego, aby zrozumieć, że teksty należące do spuścizny pozostawionej przez ojców soborowych, zgodnie ze słowami bł. Jana Pawła II, «nie tracą wartości ani blasku. Konieczne

jest, aby były należycie odczytywane, poznawane i przyswajane jako miarodajne i normatywne teksty Magisterium, należące do Tradycji Kościoła.”

6. W tym punkcie Papież pisze, że „odnowa Kościoła dokonuje się także przez świadectwo, jakie dają życiem wierzący (...). Kościół, w którego łonie znajdują się grzesznicy, święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, nieustannie podejmuje pokutę i odnowę. (...) Rok Wiary jest zachętą do autentycznego i nowego nawrócenia się do Pana, jedynego Zbawiciela świata. (...) «Wiara, która działa przez miłość» (Ga

5, 6) staje się nowym kryterium myślenia i działania, które przemienia całe życie człowieka.”

7. „Miłość Chrystusa wypełnia nasze serca i pobudza nas do ewangelizacji. (...) Swoją miłością Jezus Chrystus przyciąga do siebie ludzi z każdego pokolenia: w każdym czasie zwołuje on Kościół, powierzając mu głoszenie Ewangelii, nakazem, który zawsze jest nowy. (...) Wiara bowiem rośnie, gdy jest przeżywana jako doświadczenie doznawanej miłości i jest przekazywana jako doświadczenie łaski i radości. (...) Tylko gdy się wierzy, wiara rośnie i się umacnia; nie ma innej możliwości, by zyskać pewność co do własnego życia, jak tylko coraz bardziej powierzając siebie w ręce tej miłości, która zdaje się coraz większa, ponieważ swoje źródło ma w Bogu.”
8. „Potrzebna jest wzmożona refleksja na temat wiary, aby pomóc wszystkim wierzącym w Chrystusa uczynić ich wiarę bardziej świadomą i ożywić ich przy-

wiązanie do Ewangelii. (...) Będziemy mieli sposobność wyznawać wiarę w zmartwychwstałego Pana w naszych kościołach; w naszych domach i rodzinach, aby każdy silnie odczuł potrzebę lepszego zrozumienia i przekazywania przyszłym pokoleniom odwiecznej wiary.”

9. „W tym Roku każdy wierzący powinien na nowo odkryć treść wiary. Pragniemy, aby ten Rok rozbudził w każdym wierzącym aspirację do wyznawania wiary w pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją. Będzie to też dobra okazja, by z większym zaangażowaniem celebrować wiarę w liturgii, a zwłaszcza w Eucharystii, która «jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i zarazem jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc». Jednocześnie pragniemy, żeby świadectwo życia ludzi wierzących było coraz bardziej wiarygodne.”
10. „Chciałbym w tym miejscu przedstawić w zarysie program, który pomoże w głębszym zrozumieniu nie tylko treści wiary, ale wraz z nimi także aktu, przez który decydujemy się całkowicie powierzyć Bogu, w pełnej wolności. (...) «Sercem przyjęta wiara prowadzi do sprawiedliwości, a wyznawanie jej ustami — do zbawienia» (Rz 10, 10). Serce wskazuje, że pierwszym aktem, przez który dochodzi się do wiary, jest dar Boga i działanie łaski, która przemienia osobę aż do głębi jej serca. (...) Nie wystarcza znajomość treści, w które należy wierzyć, jeżeli serce, autentyczne sanktuarium człowieka, nie zostaje otwarte przez łaskę, która umożliwia głębsze spojrzenie i zrozumienie, że to, co zostało ogłoszone, jest Słowem Bożym. (...) Konsekwencją wiary jest dawanie świadectwa i zaangażowanie. (...) Dar Ducha Świętego czyni je „szczerym i odważnym”. „W naszym kontekście kulturowym wielu ludzi, choć nie twierdzi, że ma dar wiary, szczerze poszukuje ostatecznego sensu i definitywnej prawdy o swym istnieniu i świecie. To poszukiwanie jest autentyczną «preambulą» wiary, gdyż kieruje ludzi na drogę prowadzącą do tajemnicy Boga. Ludzki umysł nosi w sobie bowiem potrzebę tego, «co wartościowe, nieprzemijalne». Ta potrzeba stanowi nieustanne wezwanie, trwale wpisane w serce człowieka, aby wyruszać w drogę w poszukiwaniu Tego, którego byśmy nie szukali, gdyby wcześniej nie wyszedł nam na spotkanie. Wiara zaprasza nas właśnie na to spotkanie i w pełni nas otwiera.”
11. „Cenną i niezbędną pomocą w systematycznym poznawaniu treści wiary jest dla wszystkich Katechizm Kościoła Katolickiego. (...) Od Pisma Świętego

po ojców Kościoła, od mistrzów teologii po świętych, którzy żyli na przestrzeni wieków, Katechizm stanowi trwały zapis wielu sposobów, w jakie Kościół medytował nad wiarą i rozwijał nauczanie, aby dać wiernym pewność w ich życiu wiary." Liturgia i sakramenty są źródłem łaski wspierającej świadectwo chrześcijan.

12. „Katechizm Kościoła Katolickiego może być prawdziwym narzędziem umacniania wiary, zwłaszcza dla tych, którzy troszczą się o formację chrześcijan, tak istotną w naszym kontekście kulturowym.” Dzisiaj „wiara staje w obliczu szeregu pytań, wynikających ze zmiany mentalności, która zwłaszcza w obecnych czasach zawęża zakres tego, co racjonalnie pewne, do osiągnięć naukowych i technologicznych. Jednakże Kościół nigdy nie bał się dowodzić, że nie może być konfliktu między wiarą a prawdziwą nauką, ponieważ obie, choć różnymi drogami, dążą do prawdy.”
13. Historię naszej wiary „cehuje niezgłębiona tajemnica, jaką jest spłot świętości i grzechu. Podczas gdy świętość ukazuje ogromny wkład, jaki wnieśli mężczyźni i kobiety we wzrost i rozwój wspólnoty przez świadectwo swego życia, to drugi (grzech) musi pobudzać każdego do szczerego i trwałego wysiłku nawrócenia, by doświadczyć miłosierdzia Ojca, który wychodzi na spotkanie każdego człowieka.” W Chrystusie „znajduje pełny sens wszelka udręka i tęsknota ludzkiego serca. (...) W Nim (...) znajdują pełne światło przykłady wiary, które nazwały te dwa tysiące lat naszej historii zbawienia.”
14. „Rok Wiary będzie również dobrą okazją do wzmożonego składania świa-

dektwa miłosierdzia. (...) Wiara bez miłości nie przynosi owocu, a miłość bez wiary byłaby uczuciem nieustannie zagrożonym przez zwątpienie. Wiara i miłość potrzebują siebie nawzajem, jedna pozwala bowiem drugiej się urzeczywistniać.”

15. O wiarę należy zabiegać, „aby nikt nie był leniwy w wierze”. „Jest ona towarzyszką życia, pozwalającą nam dostrzegać wciąż na nowo cuda, które czyni dla nas Bóg. (...) Współczesny świat potrzebuje dziś wiarygodnego świadectwa osób mających umysł i serce oświecone przez Słowo Boże i zdolnych otwierać serca i umysły tak wielu ludzi na pragnienie Boga i prawdziwego życia, które nie ma końca.”

„Chrześcijaństwo w swym życiu zaznaja radości oraz cierpienia. Iluż świętych doświadczało samotności! Iluż wiernych, także w naszych czasach, doświadcza milczenia Boga, podczas gdy chcieliby oni usłyszeć Jego pocieszający głos! Doświadczenia życia z jednej strony pozwalają zrozumieć tajemnicę krzyża i uczestniczyć w cierpieniach Chrystusa (por. Kol 1, 24), a z drugiej są wstępem do radości i nadziei, do których prowadzi wiara. (...) Powierzamy się Jezusowi z tą pewną pewnością: On, obecny wśród nas, zwycięża moc zła (por. Łk 11, 20), a Kościół, widzialna wspólnota Jego miłosierdzia, trwa w Nim jako znak ostatecznego pojednania z Ojcem.”

Na końcu listu Papież skierował do nas prośbę: „Ten czas łaski zawierzymy Matce Bożej, nazwanej «błogosławioną», ponieważ «uwierzyła» (Łk 1, 45).”

opracowanie **Irena Pawłowska**

ABY BYŁY

W drugą niedzielę Adwentu ks. Wojciech Retman wygłosił kazanie o smutku, samotności i żałobie osób, które utraciły kogoś bliskiego. Ks. Wojciech prosi, byśmy pośród nas zauważyli te osoby, które przeżywają smutek, żalobę, byśmy okazali im nasze serce, naszą empatię, szczególnie w obliczu zbliżających się świąt Bożego Narodzenia.

Tego samego dnia odbyła się w naszej parafii akcja: „Szczęśliwe święta dla dzieci osieroconych z hospicjum”. Przed kościołem zbierano na ten cel datki do puszek. Ofiara zebrana podczas mszy sw. przeznaczona była na wsparcie Kościoła na Wschodzie.

Poniżej przytoczono główne wątki kazania ks. Wojciecha.

„Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego. Te słowa Jana Chrzciciela dziś szczególnie zachęcają nas do adwentowego czuwania, do modlitwy. Taką najskuteczniejszą modlitwą jest Msza święta. Często we Mszy św. polecamy miłosierdziu Bożemu naszych drogich zmarłych. Te Msze święte są sprawowane za nich, aby wyprasać dar życia wiecznego. Troszczymy się bowiem o losy wieczne naszych drogich zmarłych. Ale pozostajemy jeszcze my, tutaj na ziemi. Pozostajemy w smutku i żałobie. Dzisiaj chcemy zobaczyć ten wyraz smutku i żaloby. Podejmujemy również taką akcję w naszej parafii: „Szczęśliwe święta dla dzieci osieroconych z hospicjum”.

Zarówno jednostki, jak i całe rodziny mają różne sposoby przeżywania żaloby. Jest ważne, żeby zaakceptować te różnice. To jest zawsze indywidualne przejście, nawet dzielone w rodzinie. Może być poparte wiarą we wspólnotę, rodzinnymi tradycjami kulturowymi lub rytuałami. Jest ważne, by wspierać się, komunikować się, mieć odwagę proszenia o pomoc, by nie trwać w trudnym położeniu. Każdy w rodzinie ma swój sposób przeżywania strat, ma szczególną wizję wydarzenia, ma swoją zmienną relację i komunikowanie się, ma swoją własną wrażliwość i specyficzną zdolność dopasowywania się. Strata w rodzinie może reaktywować stare konflikty, pogłębiać brak zrozumienia, prowokować podziały. Ale może także zacieśniać stosunki, pogłębiać je, uautentyczniać relacje, otworzyć na przebaczenie i zrozumienie.

Każda ze śmierci uderza w nasze serca w różny sposób i wywołuje szczególny ból. Śmierć niespodziewana: wypadki, ataki serca, tętniaki, zabójstwa, czy samobójstwa, czy innego rodzaju niespodziewane śmierci, mogą wywołać zarówno u członków rodziny, jak i u przyjaciół głęboki kryzys. Niespo-

NASI POMOCNICY

Kończący się rok kalendarzowy 2012 jest dla wielu czasem podsumowań, bilansów i refleksji.

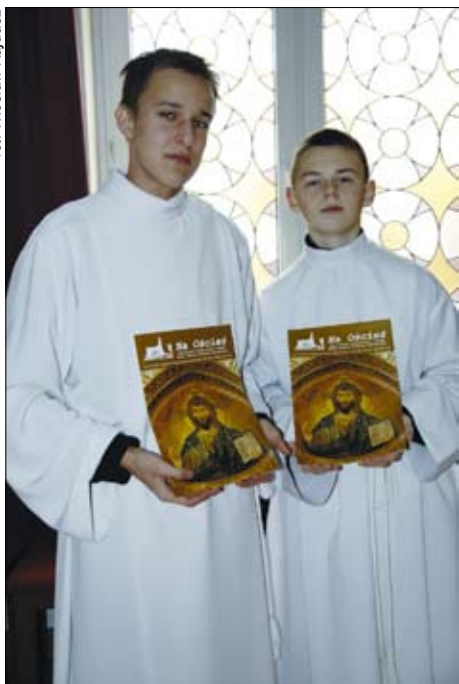
Również Redakcji, kończącej kolejny rok kalendarzowy i wydawania pisma parafialnego „Na Oścież”, a także powoli zbliżającej się do XX rocznicy wydawania „Na Oścież”, wypada podziękować Wszystkim, którzy w jakiegokolwiek formie trudzą się przy realizacji tego dzieła. Myślimy, że dzięki tej pracy, realizują motto życiowe śp. ks. Zygmunta Trybowskiego „Miłujmy czynem i prawdą”.

Jedną z grup pomocników jest zespół Lektorów, Ministrantów i innych posługujących w naszej Parafii, którzy pomagają przy kolportażu kolejnych wydań. Nie sposób pominąć dużej grupy tych Osób, które pracują w „Sklepiu parafialnym”.

Wszystkim i każdemu z osobna serdecznie dziękujemy staropolskim „Bóg zapłać”.

Redakcja

fot. Wiesław Kajdacz

SZCZĘŚLIWE ŚWIĘTA

dziewana śmierć jest destabilizująca, gdyż mamy całkowity brak przygotowania na to wydarzenie, przez co trudniej zaakceptować tę rzeczywistość i dostosować się do zaistniałej sytuacji. Każdy w łonie rodziny, gdy następuje niespodziewana śmierć drugiej osoby, nieraz przeżywa gwałtowny szok. Ta dezorganizacja blokuje właściwe przeżywanie żałoby, aż do momentu, w którym członkowie rodziny są w stanie na nowo zintegrować się we własnych przeżyciach, okolicznościach, przed i po śmierci.

Śmierć zapowiedziana, pod warunkiem, że mówi się o niej otwarcie, może pozwolić na stopniowe przygotowanie na utratę i towarzyszenie temu, kto opuszcza nas w finałowej fazie swojej ziemskiej pielgrzymki, daje nam możliwość pożegnania, powiedzenia „Z Bogiem”. Jest to ważny czas, ponieważ pozwala nam przygotować się, także powoli zasymilować ból utraty. Może uczynić trochę mniej traumatyczny nadchodzący moment, nawet jeżeli nie jest się nigdy wystarczająco przygotowanym na to rozstanie. Naprawdę nie ma się nigdy doświadczenia utraty, aż do chwili, kiedy ktoś drugi rzeczywiście umiera. Towarzyszenie jest czasem właściwym dla wyrażania uczuć i emocji, dla łez, dla wyznania sympatii, dla rozwiązania konfliktów, dla przebaczenia, dla wprowadzenia pokoju, dla zaprojektowania przyszłości, czasem także z tym, który odchodzi, jeżeli powierzył nam swoje plany i nadzieje. Poza tym, dobrowolne trwanie przy umierającym pomniejsza poczucie winy.

Może się zdarzyć, że osoba, z którą jesteśmy związani zostawia nas nie z powodu śmierci. W ten sposób przeżywamy separację, czy koniec związku. Jest to również przeżycie smutku, z którym też trzeba się zmierzyć. I niestety, dzisiaj wzrasta liczba osób, które w ciągu życia zawiązują liczne relacje małżeńskie, w imię lepszego życia osobistego i rodziny. W tym związku można odnieść wrażenie, że nie przywiązuje się wagi do właściwego smutku rozstania. Wydaje się, że istnieje przekonanie, jakoby było konieczne, a zarazem trudne, zmierzenie się z kolejnymi utratami i porzuceniami. Prawdopodobnie, kto potrafi uczynić to łatwo i bez zbytniego bólu, ten albo nie przeżywał tego związku głęboko, i nie był w nim emocjonalnie bardzo zaangażowany, albo partner był mu potrzebny do zaspokojenia czasowych potrzeb, lub do zastąpienia w jakimś sensie własnych rodziców. Jest prawdą, że miłość jest silna jak śmierć, ale nie zawsze człowiek o tym pamięta i pozwala jej odlecieć, często bez szczególnego żalu. Dzisiejszy człowiek boi się utracić kontrolę nad swoim życiem.

Jeśli dochodzi do separacji pary, która miała dzieci, nie można ulec złudzeniom, że one nie cierpią. Często nie rozumieją co się dzieje, pozostają w centrum konfliktu między rodzicami i są zmuszone do opowiedzenia się po czyjejś stronie. Jest to niemożliwe, bo przecież kochają obu rodziców i czują się winne, jeżeli muszą pozostać po jednej stronie.

foto Wiesław Kajdasz

Śmierć dziecka, też jest niezwykle ciężkim cierpieniem niezależnie od wieku dziecka. To, co się liczy, to nie jego wiek, ale siła związku z nim. Jego śmierć jest zawsze stratą jakiejś części samego siebie. Oplakiwana strata jest widziana zarówno w relacji do oczekiwań związanych z przyszłością, jak i wspólnych doświadczeń przeszłości. Jest to żałoba trwająca całe życie i wpisuje się w wiele różnych faz życia rodzinnego. Strata może dotyczyć dziecka nienarodzonego

Dziś, gdy przeżywamy drugą niedzielę Adwentu, gdy niedługo będą święta i uświadomimy sobie, że nie ma pośród nas kogoś bliskiego, ten czas czuwania jest szczególnie ważny, byśmy pośród nas zauważyli te osoby, które przeżywają smutek, żałobę, byśmy okazali im nasze serce, naszą empatię.

z powodu spontanicznego poronienia czy wypadku. Także w tym wypadku konieczny jest proces przeżycia żałoby, bo przecież, nawet jeżeli to był dopiero początek ciąży, dla rodziców ten embrion był już przecież dzieckiem ze wszystkimi cechami ludzkimi. Często w przechodzeniu okresu żałoby nie ma też właściwego wsparcia drugiej osoby

w związku, chociaż małżonkowie są razem. Chociaż on także jest dotknięty tym samym cierpieniem, jednak sposób przeżywania żałoby jest zupełnie inny, nie ma porozumienia, może dojść do rozpadu małżeństwa. Ale bywa też tak, że w niektórych okolicznościach, mimo trudności, para potrafi razem zmierzyć się z żałobą i to niezwykle umacnia relacje małżeńskie. Dlatego ważne jest wsparcie, może jakaś grupa, która potrafi ukazać wspólną perspektywę żałoby. Dla krewnych i przyjaciół nie jest łatwe, by być blisko tego, kto przeżywa taką właśnie żałobę. Nie wiadomo co wówczas mówić i w rezultacie można wybrać drogę ucieczki. Tymczasem jest ważne, by w takich momentach być właśnie przy tej osobie, nic nie mówiąc, ale współuczestniczyć w bólu drugiego, czy nawet w zażyłości mówić nieraz o rzeczach bez znaczenia, ale liczy się taka obecność, emocjonalne uczestniczenie, nieraz nie werbalne, używanie środków komunikacji, trzymanie za rękę, czy przytulenie.

Dziś, gdy przeżywamy drugą niedzielę Adwentu, gdy niedługo będą święta i uświadomimy sobie, że nie ma pośród nas kogoś bliskiego, ten czas czuwania jest szczególnie ważny, byśmy pośród nas zauważyli te osoby, które przeżywają smutek, żałobę, byśmy okazali im nasze serce, naszą empatię.

W naszej parafii istnieje poradnia osób osieroconych, która współpracuje z Domem Sue Ryder, są spotkania grupy wsparcia, na które serdecznie zapraszamy. Najbliższe spotkanie będzie 17 grudnia, później 15 stycznia o godzinie 16:30 w domu parafialnym. Kto chciałby uczestniczyć w takich spotkaniach, spotkać osoby, które przeżywają podobne doświadczenie uczucia straty, bólu – serdecznie zapraszamy, aby wspólnie przeżyć to doświadczenie, wspólnie odkryć to, co jest tą rzeczywistością mocy drugiej osoby. Ale później, ta strata, którą przeżywamy, prowadzi nas, w dalszej perspektywie, do odkrycia tej rzeczywistości, iż ta osoba, którą ukochaliśmy, i która odeszła, może nas ubogacić, aby te nowe więzi, które z takim trudem budujemy, ubogacały nas w naszym życiu, które tworzymy i realizujemy, a ten ból, który przeżywamy, dzielony z drugą osobą, pozwala nam łatwiej to życie przeżyć. Niech więc ten czas Adwentu będzie też czasem pracy nad stratą. Niech ta akcja, którą dziś przeżywamy: „Święta dla dzieci osieroconych z hospicjum” będzie taką pomocą dla osób w żałobie.

opracowanie Irena Pawłowska

UZUPEŁNIANKA

(OPRACOWAŁ KFAD)

1	B	A				R	A
2	C	E				I	A
3	E	R				T	A
4	K	A				I	K
5	W	I				K	T
6	F	E				R	I
7	D	E				A	T
8	S	T				Ł	A
9	R	O				N	A
10	J	O				T	A
11	P	O				G	A
12	A	P				O	Ł
13	W	I				I	A
14	Z	D				I	E
15	K	W				A	T
16	A	K				T	A
17	O	P				E	K
18	P	L				Z	A
19	C	H				K	A
20	M	A				S	Z
21	H	E				R	Z
22	R	I				O	L

ZNACZENIE WYRAZÓW

[1] Święta, patronka górników [2] Patronka śpiewu i muzyki kościelnej [3] Zakonnik żyjący w odosobnieniu [4] Członek kapituły [5] Most nad drogą [6] Włoski samochód wyścigowy [7] Jednostka terytorialna kościoła składająca się z kilku parafii [8] Jeden z budynków gospodarczych na wsi [9] Jezus, Józef i Maryja to Święta ... [10] Imię byłej prezydentowej [11] Czynność kapłana wobec wiernych [12] Inaczej uczeń chodzący z Panem Jezusem [13] Dzień 24 grudnia każdego roku [14] Fotografia [15] Druga potęga jakiejś liczby [16] „Ministrant” światła [17] Łamany podczas wieczery wigilijnej [18] Arena dla szermierza [19] Świątecznie przybrane drzewko [20] Jeden z Ewangelistów [21] Księga z opisem rodów szlacheckich [22] Środek dezynfekujący

Wpisz brakujące litery do diagramu. Te z wyróżnionych pól dadzą rozwiązanie, które należy nadsyłać na adres redakcji lub włożyć do skrzynki „Poczty parafialnej” do 20. STYCZNIA 2013 r. Losujemy nagrodę niespodziankę. Hasło uzupełniania brzmiało: „PAN JEZUS KOCHA KAŻDEGO Z NAS”. Nagrodę otrzymuje Małgorzata Szultka zam. przy ul. Młodzieżowej w Chojnicach. Gratulujemy, nagroda czeka w zakrystii.

Takie MISIE

Kochane Dzieci!

Przeżywamy niezwykle czas przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia – Adwent. Chodzimy z lampionami na Roraty i modlimy się razem z Matką Bożą, czekając na przyjście Pana Jezusa.

Wśród wielu symboli, które są związane z Adwentem, chciałbym wam opowiedzieć o jednym – wieńcu adwentowym. W pierwszą niedzielę Adwentu w naszym kościele pojawił się wieniec, taki szczególny, z zielonymi gałązkami i czterema świecami. Tylko jedna z nich była zapalona – na znak, że właśnie przeżywamy pierwszą niedzielę Adwentu.

Każda kolejna niedziela – to kolejna świeca. Gdy zapłoną cztery płomienie na wieńcu, to znak, że Boże Narodzenie już bardzo blisko.

Kształt wieńca oznacza, że Pan Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Światło świecy oznacza nasze czuwanie i gotowość na przyjście Pana Jezusa, a zielone gałązki to symbol życia.

Przygotowałem dla Was zagadkę – poszukajcie, iloma szczegółami różnią się obrazy?

Wasz Rumianek

KROPKOGRAM

A	•	•	•	F	•	•	•	M	•	•	•	Ś	•	•	•
A	•	•	•	G	•	•	•	N	•	•	•	T	•	•	•
B	•	•	•	H	•	•	•	Ń	•	•	•	U	•	•	•
C	•	•	•	I	•	•	•	O	•	•	•	W	•	•	•
Ć	•	•	•	J	•	•	•	Ó	•	•	•	Y	•	•	•
D	•	•	•	K	•	•	•	P	•	•	•	Z	•	•	•
E	•	•	•	L	•	•	•	R	•	•	•	Ż	•	•	•
Ę	•	•	•	Ł	•	•	•	S	•	•	•	Ż	•	•	•

o. Franciszek Czarnowski (OFM)

Przed Wami kolejna zabawa z „Kropkogramem”. Za pomocą zaszyfrowanego alfabetu odgadnijcie wyrażenie, które kryje się pod zaszyfrowanymi literami.

Termin nadsyłania rozwiązań do 20. stycznia 2013 r. Nadsyłając rozwiązania, podajcie swój adres i napiszcie ile macie lat. Na autora poprawnych rozwiązań czeka nagroda - niespodzianka.

Rozwiązania z poprzedniego wydania: hasło Kropkogramu to **ADWENT**.

Nagrodę otrzymują Karolina i Krzysztof Sprada, zam. przy ul. Dolnej w Osiu.

Brawo. Nagroda czeka w zakrystii.

WIERSZ WIGILIJNY

Czekając, kiedy wzejdzie wigilijna gwiazda,
Do wpół zmarzniętej szyby przywarł chłopiec mały.
Patrzył - zimowe ptaki wracały do gniazda,
Jakby tego wieczoru też świętować chciały.

Niegdyś gwiazda z Betlejem mędrców prowadziła,
Dziś znak daje, by zasiąść do świętej wieczery,
By krucha biel opłatka skłóconych godziła,
A w sercu znów zamieszkał Ten, co „w żłobie leży”.

Dla tych, co żyli dawniej, co będą w przyszłości,
I dla nas, byśmy w każdym dostrzegali brata,
Odwieczny Bóg w Dzieciątku zesłał znak miłości,
Przemieniając oblicze człowieka i świata.

DAJ PIĄTAKA

Daj piątaka na Wiatraka! Akcja trwa! Od początku trwania akcji, czyli od 15 listopada 2012 r., udało się zebrać blisko 5,5 tysiąca piątaków!

Wszystkim ofiarodawcom składamy wielkie Bóg zapłać!

By ukończyć budowę Domu Jubileuszowego musimy zebrać 400 000 piątaków. Wierzymy, że razem nam się uda i już w przyszłym roku wszyscy będziemy mogli cieszyć się Domem.

Wesprzeć budowę można przelewając pieniądze na podane poniżej konta, korzystając z druku przelewu lub drogą elektroniczną ze strony www.wiatrakdom.pl

Poniżej podajemy numery kont:

krajowe PLN

06 1320 1117 2045 5859 2000 0001

oraz konta walutowe:

IBAN EUR: PL

65 1320 1117 2045 5859 2000 0006

IBAN USD: PL

58 1320 1117 2045 5859 2000 0034

FUNDACJA „WIATRAK”

ul. Bołtucia 5, 85-791 Bydgoszcz

sekretariat@wiatrak.org.pl

www.wiatrak.org.pl; www.janpawelii.pl

tel. 48 52 323-48-10, fax 323-48-11

W Fundacji „Wiatrak” działają: Centrum Kultury Katolickiej „Wiatrak”; Poradnia „Wiatrak”; Klub Integracji Społecznej „Wiatrak”; Warsztat Terapii Zajęciowej „Wiatrak”; Parafialny Klub Sportowy „Wiatrak” (kontakt poprzez Fundację)

Konto bankowe Fundacji „Wiatrak”

49 1320 1117 2045 5859 2000 0003

Fundusz Budowy Domu Jubileuszowego

06 1320 1117 2045 5859 2000 0001

XVII URODZINY

1. grudnia br. od 18.00, w Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy, świętowano XVII urodziny „Wiatraka”.

W czasie uroczystości nastąpiło wręczenie statuetek „Przyjaciół Wiatraka”, które w tym roku otrzymali: **Zbigniew Jasiecki** - prezes firmy budowlanej KONTBUD Sp. z o.o. w Bydgoszczy oraz **Edward Hartwich** - wicemarszałek województwa

kujawsko-pomorskiego. Gwiazdą wieczoru był zespół **Quadrans**, który wykonał 10 premierowych utworów pod hasłem „Odpowiedź Skargi na ludzkie skargi” (fot. poniżej). Zaproszeni goście włączyli się do akcji „Daj piątaka na Wiatraka”. Zebrano 515 „Piątaków”. „Wiatrak” dziękuje wszystkie złożone życzenia, gratulacje i obecność na urodzinach. **KH&MP**

for. Wiesław Kajdasz

MSZE ŚW. Z ŻYWYM ŻŁÓBKIEM

zaplanowano w wigilię 24. grudnia 2011 r. o 22.00 i 24.00. Ponadto Msze św. z Żywym Żłóbką odprawione zostaną w I i II Święto Bożego Narodzenia oraz 6. stycznia 2013 roku o 13.00 w kościele parafialnym.

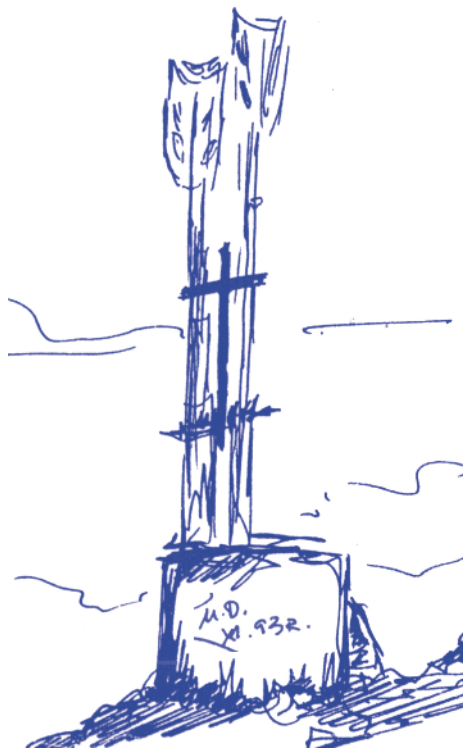
for. Wiesław Kajdasz

KONCERT KOŁĘD

4 stycznia o 19:15 odbędzie się w kościele parafialnym przy ul. Bołtucia 5 w Bydgoszczy uroczysty tradycyjny Koncert Kolęd (na zdjęciu wspomnienie ubiegłorocznego Koncertu), podczas którego wystąpią: Dwujęzyczne Przedszkole Niepubliczne „Misiolandia”, Przedszkole Niepubliczne „Bajka”, Przedszkole Nr 48 „Pod Sosnami”, Gimnazjum Nr 3 oraz Zespół pop-gospelowy z „Wiatraka” Quadrans. Zapraszamy

JAN SAMPLAWSKI

Jan Samplawski, to młody człowiek, gimnazjalista, który zginął nie będąc nikogo wrogiem, ani nie miał na sumieniu żadnego przewinienia. Urodził się 1 stycznia 1924 roku w Bydgoszczy. Ojcem jego był Bogdan, rzeczoznawca handlowy w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy. Matka Gertruda prowadziła swój zakład krawiecki przy ulicy Długiej. Rodzina mieszkała zajmując

jedno z większych mieszkań przy dzisiejszej ulicy Gimnazjalnej. W rodzinie było ich dwóch braci, którzy chodzili do Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego imienia Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy.

Oto, co mówi o aresztowaniu Jana jego brat Stefan mieszkający i żyjący dziś w Szembruku w powiecie grudziądzkim:

- W połowie września, daty dziś nie pamiętam, wyszliśmy z bratem do parku Kazimierza Wielkiego. W niewielkiej odległości szła dość duża grupa młodzieży. W parku było sporo Gestapowców. W pewnym momencie padł strzał i przewrócił się żołnierz w mundurze Wehrmachtu. W tym samym momencie Gestapo okrzykiem krzyknęło: „Młodzi uciekajcie!” Kilku z nich zaczęło uciekać. My też odwróciliśmy się i uciekliśmy do domu. Wołali na nas z daleka i zapewne widzieli, do którego domu weszliśmy. Czy jeszcze więcej młodych uciekło, tego nie wiem. Po pewnym czasie, może pół godzinie, może trochę więcej, brat spojrzął przez okno i krzyknął, że na ulicy stoi samochód i wyskakują z niego Niemcy. W ostatniej chwili zdążyłem wyskoczyć z I piętra przez okno w stronę ogrodów i stamtąd uciekłem przez płoty na ulicę Grodzko (dziś ul. 3 Maja). Brata ustawili pod ścianę i po przeprowadzeniu dość pobieżnej rewizji w domu zabrali z sobą. Do domu już nie powrócił. Z tego domu z piętra wyżej zabrano też Alka Jagłę, Mówili, że zabierają go na przesłuchanie. Tata był na Gestapo, ale niewiele się dowiedział. Rodzice dowiedzieli się, że Janek przebywa w byłych koszarach wojskowych przy Gdańskiej, gdzie Niemcy więzili Polaków. Mama w jakiś sposób dostała się tam i rozmawiała z nim. Był pobity. W październiku była jeszcze raz i wtedy Niemiec z obsługi powiedział jej, że

17 października wywieziono go w okolice Fordonu. Wspomnianego dnia schroniłem się w piwnicy budynku, jednego ze znajomych mojego ojca, przy ulicy Krasieńskiego. Rodzice wiedzieli gdzie jestem. Później, korzystając z pomocy znajomego maszynisty kolejowego wywieziono mnie na parowozie do Grudziądza. Tam na dworcu czekał na mnie znajomy ojca, który po około trzech tygodniach zawiózł mnie do kuzynostwa mamy do Gardei. Dość długo przebywałem u nich w ukryciu. Dopiero jesienią 1940 roku mój wujek dogadał się z Niemcem, właścicielem dużego majątku z Szembruku (dziś w powiecie kwidzińskim, w woj. pomorskim przyp. red.), który zabrał mnie do siebie. Był to dobry dla Polaków Niemiec, którego rodzina mieszkała tam od pokoleń. „Wyrobił” dla mnie dokumenty o niemieckim nazwisku Bruno Schultz, a wobec innych został dla mnie wujem. Tam doczekałem końca wojny i dopiero po wyzwoleniu dowiedziałem się, że w 1943 roku w obozie w Mauthausen zmarł mój ojciec.

W Bydgoszczy byłem w czerwcu 1945 roku na pogrzebie mamy.

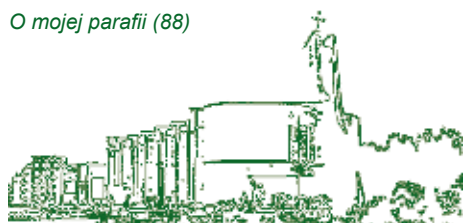
Później ożeniłem się tutaj (w Szembruku, przyp. red.) i pracowałem. Dziś jestem emerytem i nigdy nie widziałem miejsca, gdzie został zamordowany mój brat.

KfAD

Od autora:

Podstawą opracowania odcinka była relacja brata Stefana z Szembruku, uzupełniana tym, co zapamiętała z rodzinnych opowieści jego córka Wanda Brzezińska. Dziękuję rozmówcom, a pani Bernadecie z Bydgoszczy i Urzędowi Gminy w Gardei za odnalezienie rozmówcy.

O mojej parafii (88)

UMACNIANIE WIARY

W styczniu 2005 roku naszą parafię nawiedziła wędrująca, za zgodą papieża Jana Pawła II, ikona Sedes Sapientiae, czyli Matki Bożej – Stolicy Mądrości. Ikona nawiedzała główne środowiska akademickie. Mądrość Matki Bożej potrzebna jest jednak każdemu, zatem wielu parafian modliło się przed ikoną przez cały dzień. Uroczystą Mszę św. celebrował ks. bp Jan Tyrawa, a okolicznościowe kazanie wygłosił duszpasterz akademicki Episkopatu Polski ks. bp Marek Jędruszecki z Poznania.

W Wielkim Poście trwały rekolekcje przygotowujące nas do uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, które prowadził, nasz były wikariusz, ks. dr Krzysztof Lewandowski z Torunia. Dla studentów rekolekcjonistą był ks. Jacek Rogalski z Poznania.

W kwietniu 270 młodych parafian przyjął sakrament bierzmowania z rąk ks. bpa Jana Tyrawy. Maj to początek zwyczaju odprawiania nabożeństw fatimskich.

Również w maju, Tomasz Dadek - nasz parafianin, otrzymał z rąk biskupa Tyrawy święcenia diakonatu. 146 dzieci przyjęło I Komunię Świętą, które przygotowywał ks. Krzysztof Danowski.

W czerwcu były nabożeństwa czerwcowe. 8 lipca przeżywaliśmy przybycie relikwii św. Tereski od Dzieciątka Jezus. Ta Wielka święta XX wieku, przebywała u nas cały dzień. Przez cały czas kościół wypełniony po brzegi modłącymi wiernymi. Po południu, z relikwiami na ramionach, odprawiliśmy Drogę Krzyżową w Dolinie Śmierci.

We wrześniu 2005 roku, po 15 latach pracy w parafii, za zgodą przełożonej, parafię opuściły Siostry ze Zgromadzenia Sióstr Służebnic Ducha Świętego z Raciborza. Były to s. Joanna Dorożyńska - przełożona domu, oraz siostry Krystyna Szweida i Miriam Piasek.

Przed odpustem parafialnym były rekolekcje, które prowadził ks. Tomasz Cyl – nasz były wikariusz. Sumę odpustową celebrował ks. bp Jan Tyrawa, a Słowo Boże wygłosił gość z Rzymu ks. prałat Jan Romeo Pawłowski.

Rekolekcje dla studentów prowadził Brat Tomasz Ruciński przygotowując słuchaczy do inauguracji roku akademickiego.

Wiele wspólnot świeckich włączyło się w życie parafialne. (cdn)

KfAD

Ukazało się dziesiąte wydanie „Kalendarza parafialnego i sanktuarijnego na rok 2013”. Oprócz tradycyjnego kalendarium zawiera informacje o grupach i wspólnotach apostołskich, celebracjach i ważnych wydarzeniach planowanych w parafii i Sanktuarium oraz najważniejsze daty z historii Parafii z okazji, przypadającego w tym roku, jubileuszu XXX lat Parafii.

GOLGOTA WSCHODU

Na kolejnej płaskorzeźbie umieszczonej na XII stacji Golgoty widnieje napis:

GOLGOTA WSCHODU DEPORTACJE POLAKÓW W LATACH 1939 – 1944

KATYŃ, KOZIELSK, OSTASZKÓW,
STAROBIELSK, MIEDNOJE, KOŁYMA,
CHARKÓW, KIJÓW, BYKOWNIA,
MIŃSK, KUROPATY, WORKUTA,
WYSPIY SOŁOWIECKIE, KAZACHSTAN
SYBERIA – 1929-1953
OKOŁO 3 MLN LUDNOŚCI, GŁÓWNI
Z ROSJI I KRAJÓW SATELICKICH

Płaskorzeźba przedstawia męczeństwo osób w różnych miejscach świata. Dotyczy szerokiego pojęcia, które jest nazywane „Golgota Wschodu”. Na terenach „Wschodu”, byłego terenu ZSRR, było tych miejsc bardzo dużo. Świadczy o tym umieszczony na płaskorzeźbie napis.

Na płaskorzeźbie widoczne są odkryte groby z wielką ilością szkieletów, porzucanych beładnie zwłok, a wśród nich sporo czaszek ze śladami strzałów w tył głowy. Szczególnym znakiem tych czasów jest umieszczony w prawej, poziomej belce krzyża, wizerunek Matki Boskiej Kątyskiej, przytulającej do siebie człowieka - ofiarę reżymu z przestrzeloną z tyłu głową.

Autor napisu i kolejnego obrazu, w formie płaskorzeźby, chciał przedstawić i jednocześnie oddać hołd ofiarom masowych straceń na Wschodzie. Znaleźli się tam polscy oficerowie, żandarmi i inne osoby inteligencji polskiej zamordowane przez NKWD w lasach, przeważnie w miejscach ośrodków wypożyczonych aparatu represji stalinowskich. Więzienia tworzone były głównie w obiektach klasztornych zgromadzeń i zakonów prawosławnych, w których przetrzymywano deportowanych i oczekujących na śmierć.

Ofiary wywózki do obozów pracy, czy kolchozów, żyły w skrajnie trudnych warunkach, bez zapewnienia warunków minimum egzystencji, dostatecznego pożywienia, sanitarnych i zapłaty. Niewolnicza praca często wykonywana była w trudnych warunkach atmosferycznych, na w mrozie sięgającym minus 55 stopni. W tych warunkach umierali ludzie jeszcze długi czas po zakończeniu drugiej wojny światowej, bo aż do śmierci Stalina w marcu 1953 roku.

Warto też dodać, że już w lutym i marcu 1945 roku, tylko z Fordonu - niewielkiego polskiego miasteczka, w głąb ZSRR, na Wyspy Sołowieckie i różne inne miejsca Syberii zostało wywiezionych 89 osób (66 mężczyzn i 23 kobiety). Z tej grupy 39 osób nie powróciło do domu, a o 31 z nich nie ma do dziś żadnych informacji, ani o miejscu ich pobytu, ani o fakcie śmierci.

Zbrodnie te, jak dotąd, są najmniej poznane ze wszystkich dokonanych w XX wieku. Obejmują trudne i tragiczne losy wojenne osób różnych narodów. Nieznana jest choćby przybliżona liczba osób, zaś podawana przez badaczy historii skala prześladowań jest tylko skalą orientacyjną i przypuszczeniem.

Dziś, w XXI wieku wiemy jakby więcej o różnych miejscach masowych mordów, a w niektórych z nich są nawet cmentarze. Przez wiele lat jednak o tych zbrodniach nawet nie wolno było głośno i publicznie mówić. Nasza Gulgota XX Wieku upamiętnia w symboliczny sposób te mroczne czasy i wydarzenia.

KfAD, fot. Mieczysław Pawłowski

ksiądz MELCHISEDEC odpowiada

Jak należy odnosić się do pojawiających się informacji o zbliżającym się końcu świata?

Grzegorz

Bardzo cenną wskazówką będą dla nas w tym względzie słowa św. Pawła:

W sprawie przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się wokół Niego, prosimy was, bracia, abyście się nie dali zbyt łatwo zachwiać w waszym rozumieniu ani zastraszyć bądź przez ducha, bądź przez mowę, bądź przez list, rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nastawał dzień Pański. Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, (...) (2 Tes 2, 1-3).

Natomiast papież Benedykt XVI mówi o trzech elementach, które powinien posiadać

chrześcijanin w stosunku do końca świata. Pierwszym jest **pewność** zmartwychwstania usuwająca lęk; następnie **przekonanie** , że Chrystus jest w każdym z nas, które daje nadzieję i odwagę do działania; oraz **wezwanie** do naśladowania Zbawiciela i pomnażania swoich talentów. (...) oczekiwanie na paruzję Jezusa nie zwalnia nas od angażowania się na tym świecie - przeciwnie - czyni nas odpowiedzialnymi przed boskim Sędzią za nasze postępowanie na nim.

Bardzo istotne jest, więc odejście od wizji i prorocत्व zapowiadających plagi naturalne i klęski żywiołowe i powrót do chrześcijańskiej symboliki paruzji, jako spotkania człowieka z Bogiem, które opiera się przede wszystkim na bliskości!

**Fordoński
Zakład Pogrzebowy**
Marek Pawłowski

ul. Rataja 2a,
tel. 52 52 56 487

ul. Wyzwolenia 5,
tel. 52 52 22 373

kom. 600 032 525

**KOMPLEKSOWA
OBŚŁUGA
CAŁODOBOWA**

Gwarantujemy niskie ceny
i uroczysty pochówek

Diecezjalny Ośrodek
Duszpasterstwa Akademickiego
„MARTYRIA”
ul. Bołtucia 5, 85-791 Bydgoszcz,
tel./fax. (052)323-48-10,
<http://www.martyria.pl>;

CHELATACJA

nowa nieoperacyjna metoda leczenia
zmian miażdżycowych
NZOZ „FOR-MED”
ul. Wańkowicza 3, Bydgoszcz
tel. 604 450 000
www.bydgoszcz.chelatacja.com

LEDNICA 2000
Informacje o Lednicy na stronie:
www.lednica2000.pl

Plus | 102,6 FM
radio

USŁUGI

DORABIANIE KLUCZY

patentowe * podklamkowe * samochodowe * Gerda * przerabianie wkładek * dorabianie kluczy także do nowych skrzynek pocztowych

NAPRAWA OBUWIA

OSTRZENIE NARZĘDZI

nożyczki * noże * sekatory

SPRZEDAŻ

zamków * klódek * akcesoriów elektrycznych * baterii * wymiana baterii w zegarkach i inne

ZAPRASZAMY

od poniedziałku do piątku

10.00 - 17.00

Bydgoszcz ul. Łochowskiego 4
(klatka druga przy Agencji PKO BP)
tel. kom. 501 404 302

Pytania i odpowiedzi

Redakcja „Na Oścież” postanowiła przybliżyć Czytelnikowi wszystkie podstawowe prawdy wiary zawarte w Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego. Oto kolejna część

DZIAŁ DRUGI

WYZNANIE WIARY CHRZEŚCJAŃSKIEJ (64)

Rozdział trzeci

„WIERZĘ W DUCHA ŚWIĘTEGO”

„Wierzę w Święty Kościół powszechny”

Wierni: hierarchia, świeccy, życie konsekrowane

180. W jaki sposób urzeczywistnia się charakter kolegalny w posłudze kościelnej?

Na przykładzie dwunastu Apostołów, razem wybranych i razem posłanych przez Chrystusa, jedność członków hierarchii kościelnej służy komunii wszystkich wiernych. Każdy biskup pełni swą posługę, jako członek Kolegium Biskupiego, w komunii z Papieżem, i wspólnie z nim podziela troskę o Kościół powszechny. Kapłani zaś pełnią swoją posługę w ramach prezbiterium Kościoła partykularnego (diecezji) w łączności i pod kierunkiem swego biskupa.

181. Dlaczego posługa kościelna posiada także charakter osobowy?

Posługa kościelna posiada także charakter osobowy, ponieważ na mocy sakramentu święceń każdy ponosi osobistą odpowiedzialność przed Chrystusem, który go posyła.

182. Jak jest misja Papieża?

Papież, Biskup Rzymu i następca św. Piotra, jest trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności Kościoła. Jest Zastępcą Chrystusa, Zwierzchnikiem Kolegium Biskupów i Pasterzem Całego Kościoła, wobec którego ma, z ustanowienia Bożego, pełną, najwyższą, bezpośrednią i powszechną władzę.

183. Jakie jest zadanie Kolegium Biskupów?

Kolegium Biskupów, zawsze w łączności z Papieżem, posiada również najwyższą i pełną władzę nad całym Kościołem. (cdn.)

Źródło: „Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego”,
Jedność, Kielce 2005

CO OZNACZA DLA MNIE

treść przytoczonych tu punktów Kompendium Katechizmu
Kościoła Katolickiego (KKKK)?

Prawdę zawartą w przytoczonych tu punktach KKKK ukazał nam ostatnio zwołany Synod Biskupów – XIII Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne. Synod ten odbył się w październiku, a Papież Benedykt XVI zwołał go, aby zastanowić się wspólnie z biskupami nad nowymi metodami ewangelizacji. Tematem Synodu była: „Nowa ewangelizacja dla przekazu wiary chrześcijańskiej”. Papież z całym Kolegium Biskupim, a na synod przybyło 261 biskupów z całego świata, zastanawiał się nad sposobami głoszenia Ewangelii we współczesnym świecie. Podstawowe troski ewangelizacji to: jak ożywić wiarę na starym kontynencie, jak zjednoczyć chrześcijan, jak pomóc rodzinom w przekazie wiary, jak współistnieć z innymi religiami itp. Synod trwał trzy tygodnie, Papież i biskupi zabierali głos, a na koniec sformułowano wnioski. Podsumowania Synodu dokona Ojciec Święty w posynodalnej adhortacji apostolskiej.

Wyrazem troski papieża Benedykta XVI o stan wiary na świecie jest również ogłoszenie Roku Wiary podczas trwającego Synodu, w pięćdziesiąt rocznicę zwoła-

nia Soboru Watykańskiego II. Papież pragnie abyśmy poczuli się odpowiedzialni za naszą wiarę i za jej przekaz we własnym środowisku oraz następnym pokoleniom. Na Rok Wiary przygotowano specjalne wydanie Katechizmu Kościoła Katolickiego, który wraz z Pismem Świętym został wyłożony w każdym kościele. Biskupi Kościołów partykularnych (diecezje) wraz z kapłanami ustalili warunki uzyskania przez wiernych odpustów w Roku Wiary. Dekret Biskupa Diecezji Bydgoskiej Jana Tyrawy w tej sprawie opublikowaliśmy w poprzednim numerze „Na Oścież”. Cieszę się, że Rok Wiary, który zachęca wiernych do zapoznania się z Katechizmem Kościoła Katolickiego zastał nas przy tej czynności. Jednocześnie zachęcam, aby korzystać z wykładów, które będą w naszym kościele w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca na temat Symbolu Apostolskiego (wykładowcy z UAM) oraz w każdy drugi piątek miesiąca na temat Pisma Świętego (ks. Rafał Muzolf). Udział w wykładach i konferencjach też objęty jest odpustami.

Irena Pawłowska

Kościół nie ma się bać świata, on ma się bać o świat. I nie ma się bać człowieka, ale o człowieka - tym bardziej ma się o niego bać, kiedy ten człowiek jest zdechrystianizowany

ks. bp Grzegorz Ryś

Dzieciom

W II Niedzielę Adwentu trwała akcja charytatywna pod hasłem „Święta dla dzieci osieroconych z hospicjum”.

Akcję zorganizował ks. Wojciech Retman - kapelan w hospicjum Domu Sue Ryder, któremu pomagała w tym dziele grupa młodych pomocników.

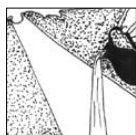
Za złożone ofiary i pomoc w przeprowadzeniu akcji ks. Wojciech serdecznie wszystkim dziękuje.

Fred

for. Mieczysław Pawłowski (3x)

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

Chrzty
**Ja ciebie chrzczę:
w imię Ojca i Syna
i Ducha Świętego**

3 listopada 2012

Emilia Łucja Gagola
ur. 14.12.2011

10 listopada 2012

Marianna Agata Hutek
ur. 4.09.2012

Krystian Kawiecki
ur. 5.09.2012

Marcel Łukasz Wernicki
ur. 12.09.2012

Emilia Zaremba
ur. 11.08.2012

Filip Godlewski
ur. 28.07.2012

Kaja Godlewska
ur. 28.07.2012

Kacper Mateusz Smiegel
ur. 27.08.2012

Wiktoria Barbara Truszkowska
ur. 27.07.2012

Oktawian Żychowski
ur. 16.04.2012

17 listopada 2012

Oliwia Marta Kryszewska
14.08.2012

18 listopada 2012

Franciszek Kamela
ur. 31.07.2012

25 listopada 2012

Laura Anna Kępska
ur. 20.07.2012

Kacper Bartosz Chojnacki
ur. 1.02.2012

Jakub Jabłoński
ur. 4.10.2012

Fabian Światowy
ur. 4.10.2012

Śluby
**Ślubuję ci miłość,
wierność
i uczciwość
małżeńską**

nie było

Zmarli
**Błogosławieni,
którzy umierają
w Panu**

Józef Saganowski

ur. 11.01.1932 zm. 2.11.2012

Jerzy Filuk

ur. 22.04.1949 zm. 7.11.2012

Kazimierz Ćwikula

ur. 27.09.1949 am. 9.11.2012

Waldemar Nowicki

ur. 4.10.1970 zm. 14.11.2012

Ryszard Witucki
ur. 23.11.1932 zm. 14.11.2012

Zenon Kwadrysz
ur. 21.03.1950 zm. 16.11.2012

Jan Kulpiński
ur. 29.08.1930 zm. 16.11.2012

Halina Hryniewiecka
ur. 6.05.1923 zm. 16.11.2012

Regina Polaczek
ur. 17.04.1923 zm. 19.11.2012

Wanda Górna
ur. 5.06.1925 zm. 21.11.2012

Grzegorz Strużak
ur. 6.11.1958 zm. 25.11.2012

Helena Szrajber
ur. 1.03.1920 zm. 26.11.2012

Danuta Ostrowska
ur. 5.04.1923 zm. 29.11.2012

Henryka Wojtera
ur. 30.09.1947 zm. 30.11.2012

Z ksiąg parafialnych

3 grudnia 2012 r. spisał Krzysztof D.

INFORMACJE

SAKRAMENT CHRZTU ŚW.

sprawowany jest przy udziale wspólnoty parafialnej w czasie niedzielnej Mszy św. o 15.00. Dziecko zgłaszają rodzice w Biurze Parafialnym podając

kandydatów na chrzestnych, tj. osoby ochrzczone, bierzmowane, praktykujące, mające ukończone 16 lat (jeżeli żyją w małżeństwie musi to być związek sakramentalny). Zgłaszając dziecko do Chrztu św. trzeba przedstawić skrócony odpis aktu urodzenia dziecka z USC. Katecheza odbywa się zawsze przed Chrztem św. w sobotę po Mszy św. o 18.30. Najbliższe terminy Chrztu św.: **25 grudnia 2012 r. oraz 13 i 27 stycznia 2013 r.** w niedzielę na Mszy św. o 15.00 w kaplicy.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

Osoby pragnące zawrzeć związek małżeński powinny zgłosić się do Biura Parafialnego celem ustalenia terminu ślubu i spisania protokołu na 3 miesiące przed ślubem.

POGRZEB

Przy zgłoszeniu należy przedłożyć odpis aktu zgonu z USC.

MIJA DZIESIĘĆ LAT

W tegoroczne pierwsze święto Bożego Narodzenia, tj. 25. grudnia 2012 roku, będziemy obchodzili X rocznicę śmierci budowniczego naszej wspólnoty parafialnej i pierwszego proboszcza, śp. ks. prałata Zygmunta Trybowskiego.

Dziesięć lat temu dokładnie o 18.15 rozległy się dźwięki parafialnych dzwonów obwieszczając wszystkim tę smutną wiadomość, bowiem wszyscy byliśmy świadkami Jego zmagania się z chorobą.

Niejedną, czy niejedną z nas pamięta moment, kiedy przybył do nowej parafii. Inni pamiętają swoje pierwsze, a później kolejne spotkania z ks. Proboszczem. Pamiętamy Jego dbałość o parafię, stosunek do ludzi - do nas wszystkich. Wszystko to pewnie sprawiło, że szybko, szczególnie przez dzieci, został nazywany „Bozinka”.

Wiemy, że to On pierwszy myślał o drodze krzyżowej w Dolinie Śmierci, że na długo przed pierwszym wystawieniem, myślał o Misterium Męki Pańskiej. Nie wszystkie pomysły udało się zrealizować za Jego życia, ale później stały się faktem.

Z żalem przyjęliśmy Jego odejście do Pana i wielu uważało, że żył i umarł w opinii świętości. Wiadomo też, że są wśród nas tacy, którzy do dziś, w różnych sprawach, proszą Go o pomoc, podpowiedź w podejmowaniu decyzji, czy wstawiennictwo.

U progu X-lecia Jego śmierci zwracamy się do PT Parafian i Czytelników z apelem. Podzielcie się wszystkim, co Wam leży na sercu, a wiąże się bezpośrednio z osobą

zmarłego ks. Proboszcza. Opiszcie z swoje spotkania z Nim, podzielcie się treścią rozmów, czy innymi ważnymi wiadomościami. Może to będą takie przeżycia, jak np. wyjazdy na pielgrzymki, wspólne modlitwy i prace, jednym słowem tym wszystkim,

co o Jego osobie zapamiętaliście i myślicie, a świadczy o Jego drodze do świętości. Zdajemy sobie sprawę, że pokolenie pamiętające te pierwsze dni i lata parafii powoli odchodzi. Wiemy, że i upływający

czas powoduje zacieranie się szczegółów, atmosfery i uczuć, jakie pozostają w naszej pamięci. Chcemy, za zgodą ks. proboszcza Jana Andrzejczaka, to wszystko zebrać i wykorzystać. Cóż to będzie?

Podstawowym celem i zadaniem jest, by powstał dokument, swego rodzaju świadectwo parafian. Następnie, jako reprezentacja parafian pragniemy, by dzięki tej inicjatywie udało się otworzyć proces informacyjny na szczeblu diecezji, przygotowujący do późniejszej ew. beatyfikacji. A do tego musimy jednak mieć wiele informacji. Chodzi zwłaszcza o te, z pierwszej ręki. Mamy nadzieję, że zamiar się powiedzie. Szczególnie my, jako pierwsi świadkowie, musimy to dzieło rozpocząć.

Apelujemy do Wszystkich, którzy mają w tej sprawie coś do powiedzenia o informację. Wystarczy spisać na kartkach, zwyczajnie - tak jak umiemy, a następnie wrzucić do skrzynki „Poczty Parafialnej”, podając koniecznie swoje dane. Można też umówić się z nami poprzez ks. Wojciecha, Biuro Parafialne, czy kościelnych podając sposób kontaktu. Każda informacja może być cenna, ich mnogości można będzie szkiełkować prawdziwy obraz. Drodzy Parafianie i Czytelnicy! Liczymy na Was w tym dziele, bo „czas ucieka ...”

w imieniu grupy inicjatywnej
koordynator Sejmiku Parafialnego
Krzysztof Drapiewski

MSZE ŚWIĘTE W NASZYM KOŚCIELE:

w dni powszednie: 7.00 8.30 17.00^(a) 18.30

w niedziele i święta:

7.00 8.30 10.00 11.30 13.00, 15.00^(c), 17.00^(b) 18.30, 20.00^(d)

Msze św. odprawia się: (a) od poniedziałku do piątku, poza okresem koledy oraz lipca i sierpnia; (b) od września do maja; (c) - w niedziele udzielania Chrztu św. w kaplicy; (d) - w czwartku, lipcu i sierpniu w kościele, a w pozostałe niedziele roku w kaplicy.

Transmisja nabożeństw na stronie www.mbk.m.pl;

INFORMUJEMY - ZAWIADAMIAMY

Od 8.11 - trwają prace nad nowym wystrojem naszej świątyni. Można zauważyć, jak powstaje znaczny portret bł. papieża Jana Pawła II. W planie są inne prace, które potrwać wiele miesięcy. Warto dodać, że autorem i wykonawcą prac jest Bronisław Mytych, absolwent Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu (dziś Uniwersytet Artystyczny).

25.11 - przypadała uroczystość **Chrystusa Króla Wszechświata** i czas dziękczynienia za mijający rok kościelny. * Gościł w naszej parafii i głosił kazania ks. Wojciech Kozłowiec, który od 1985 roku pracuje w Zambii. Ksiądz Wojciech po Mszach św. zbierał ofiary na potrzeby misji w Zambii.

* Od tego dnia można nabywać poświęcone opłatki wigilijne w zakrystii i biurze parafialnym. Uwaga! Parafia nie upoważnia żadnej osoby do chodzenia po domach z opłatkami.

1.12 - świętowano XVII urodziny „Wiatraka”. (więcej na str. 9).

6.12 - jak co roku wspominaliśmy św. Mikołaja. Po Mszy św. o 17.00 była niespodzianka dla dzieci. „Św. Mikołaj” rozdawał dzieciom słodkie upominki, a ks. Marek na harmonii oraz ks. Rafał na gitarze wspomagali radosne śpiewy zgromadzonych.

8.12 - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. W samo południe trwała w kaplicy modlitwa w „**Godzinie Łaski**”, a kaplica parafialna wypełniona była po brzegi.

9.12 - był dniem modlitw za Kościół na Wschodzie i zbiórki ofiar oraz akcji „Szczęśliwe święta dla dzieci osieroconych z hospicjum”.

10.12 - po wieczornej Mszy św. w kaplicy, odbyła się kolejna konferencja na temat wiary, którą prowadził ks. dr Michał Adamczyk.

16.12 - W III Niedzielę Adwentu odbędzie się parafialna akcja charytatywnej „Kilogram dla potrzebujących”. Z darów przygotowane zostaną paczki. Organizatorzy - Parafialny Zespół „Caritas” - proszą Wszystkich o pomoc.

21.12 - Spowiedź Adwentowa (szczegóły w ogłoszeniach).

24.12 - Wigilia Bożego Narodzenia. Msze św. o 7.00 i 8.30, a „Pasterki” o 22.00 i 24.00 z udziałem Żywego Żłóbka (więcej na str. 9).

25.12 - Boże Narodzenie (nie ma Mszy św. o 7.00). Pozostałe wg porządku niedzielnej. * Żywy Żłóbek z Mszą św. o 13.00 * Podczas Mszy św. o 15.00 udzielany będzie Sakramentu Chrztu św.

26.12 - niedzielny porządek Mszy św., (o 13.00 z Żywym Żłóbkiem).

Od 27.12 - rozpoczynają się odwiedziny duszpasterskie zwane „**Koledą**”, której plan zamieszczony jest na str. 15.

31.12 - o 18.30 odprawiona zostanie Msza św. dziękczynno-błagalna z do-rócznym sprawozdaniem ks. Proboszcza.

1.01.2013 - przypada Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi. Koncert koled w wykonaniu Chóru „Fordonia” w kościele. Szczegóły w ogłoszeniach.

4.01 - odbędzie się Koncert koled, który organizuje „Wiatrak” (patrz str. 9)

6.01 - przypada Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli. O 13.00 Msza św. z udziałem Żywego Żłóbka. * O 17.00 Msza św. dla wspólnot i grup apostołskich, a po niej o 18.30 wieczór opłatkowy przy ul. Andersa 1 w Bydgoszczy.

13.01 - przypada święto Chrztu Pańskiego. Wspomnijmy przy okazji nasz.

18.01 - rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijań (trwający do 25. stycznia). Więcej informacji w ogłoszeniach.

2.02 - przypada Święto Ofiarowania Pańskiego - Matki Bożej Gromnicznej i Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Msze św. według niedzielnej porządku (z wyjątkiem Mszy św. o 13.00). Podczas Mszy św. o 17.00 poświęcone będą świece dzieciom przygotowującym się do I Komunii św.

3.02 - przypada wspomnienie św. Błażeja. Po Mszy św. o 8.30 będzie błogosławieństwo św. Błażeja.

13.02 - przypada Popielec - początek Wielkiego Postu.

Trwają **RORATY** o 7.00 i o 17.00 dla dzieci (od pn do pt) * Są jeszcze do nabycia (w zakrystii i sklepiku) wigilijne świece (akcja CARITAS). Świece postawimy na wigilijnym stole, jako symbol jedności z innymi. * Ukazał „Kalendarz parafialny”, który jest do nabycia w zakrystii i sklepiku (str. 10).

Dyżur spowiedniczy (wg przyjętego planu) * **Koronka do Miłosierdzia Bożego** codziennie o 15.00. * **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy** w każdą środę po Mszach św. o 8.30 i 18.30. * **Godzinki do Miłosierdzia Bożego** w każdy czwartek o 8.00 * **Adoracja Najświętszego Sakramentu** w każdy piątek 9.00-17.00 w kaplicy. * **INTENCJE MSZALNE** przyjmowane są w biurze parafialnym w godzinach urzędowania.

KRZYŻÓWKA

OPRACOWAŁ RASKE WIDIP

	A	B	C	D	E	F	G	H	J	K	L	M
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ZNACZENIE WYRAZÓW

POZIOMO: [1A] Materiał do owijania rany [2F] Towarzyskie potknięcie [3A] Rosyjski samochód [4H] Główne wejście do kamienicy [5A] Cienka kielbasa [6G] Woń, aromat [7A] Osoba kupująca [8G] Duży ptak błotny [9A] Król lub cesarz [10H] Broń z bełtami [11A] Narzędzie do rąbania drewna [12H] Miejsce zagięcia czegoś.

PIONOWO: [A1] Przedmiot kultu pogan [A7] Zastanawianie się nad czymś [B5] Kolorowa papuga [C7] Piłkarz z Bydgoszczy zwany Zibi [D1] Dawniej zwana czarna śmiercią [E5] Skała osadowa od wrzącej wody, gejzeryt [F1] Zbiór dojrzałych zbóż [F9] Szkolny wozy [G5] Ruch przed matem [H1] Godło państwa [H8] Zabronienie [J4] Złotówka Hindusa [K1] Wieść, pogłoska [K8] Zasiada w parlamencie [L6] Angielska miara długości [M1] Podobno ma wielkie oczy [M8] Sygnał dla strażaka.

Odgadnij wyrazy i odczytaj hasło według podanego szyfru. Poszczególne wyrazy hasła oddzielone są nawiasami. W rozwiązaniu wystarczy podać samo hasło. Oto szyfr: [(H4, L12, F1, F11) (C9, K6, G11, A2, D1, L10, H2, C9, F3, K11) (K8, B9, M12, F5, A3, C11) (M5, F10) (E7) (C1, J8, E9, C8, D1, H8, K11, F2, B11, D3) (D1, L8, H11) (E5, J7, F11, A1, B7)].

Rozwiązania należy nadsyłać na adres redakcji lub wrzucać do skrzynki „Poczty parafialnej” do **20. STYCZNIA 2013 r.**

Rozwiązanie krzyżówki brzmiało: **WSZYSCY JESTEŚMY UCZNIAMI PANA JEZUSA**. Nagrodę otrzymuje **Urszula Najdul**, zam. w **Bydgoszczy** przy ul. **Witeckiego**. Nagroda czeka w zakrystii.

TELEFONY

- 52 323-48-33 ks. proboszcz Jan Andrzejczak
- 52 323-48-45 ks. wikariusz Krzysztof Buchholz
- 52 323-48-44 ks. wikariusz Marek Januchowski
- 52 323-48-42 ks. wikariusz Rafał Muzolf
- 52 323-48-46 ks. wikariusz Wojciech Retman

BIURO PARAFIALNE

- 52 323-48-34 lub 52 346-76-25
(od poniedziałku do piątku od 9.00-10.00 i od 16.00-17.00)

Skład ukończono i oddano do druku **12. grudnia 2012 r.** Następne wydanie „Na Oścież” planowane jest **27. stycznia 2013 r.**

Miesięcznik parafialny „Na Oścież”

Redaguje kolegium, ks. Wojciech Retman (asystent kościelny) * Adres: ul. Boltucia 5, 85-796 Bydgoszcz; naosc@mbkm.pl * www.naosciez.pl * Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzega się również prawo do zmiany tytułów, skrótów i redakcji materiałów * Wydawca: Rzymskokatolicka Parafia Matki Boskiej Królowej Męczenników w Bydgoszczy.

DUSZPASTERSKIE ODWIEDZINY

KOLEDA – 2012/2013

27.12.2012 (czwartek) - Witeckiego 1, 1-39; Witeckiego 1, 40-79; Witeckiego 1, 80-114; Witeckiego 2, 1-40; Witeckiego 2, 41-78;

28.12 (piątek) - Witeckiego 2, 79-122; Witeckiego 3, 1-45; Witeckiego 3, 46-90; Witeckiego 3, 91-131; Kleeberga 3, 1-18; Kleeberga 7, 1-20;

29.12 (sobota) - Pod Skarpą – prawa strona ul. Grussa i Jasieniecka; Pod Skarpą – lewa strona - od początku ul. Żamojtele, Grobelskiego, Staszewskiego, Chrzanowskiego, Ciszewskiego, Czerskiego, Majtkowskiego, Kocerki + ul. Jasieniecka 24; Pod Skarpą – lewa strona - od końca; ulice: Kaczmarczyka, Sybiraków, Stamma, Jędrusika, Kulmatyckiego, p. Wcisło; Kleeberga 5, 1-30;

30.12 (niedziela) - Thommee 1, 1-40; Thommee 1, 41-75; Thommee – przedszkole; Thommee 3, 1-30;

2.01.2013 (środa) - Gierczak 4, 1-30; Gierczak 13, 1-15; Gierczak 6, 1-18; Gierczak 13, 16-50; Gierczak 13, 51-94; Gierczak 13, 95-120;

3.01 (czwartek) - Twardzickiego 42; Twardzickiego 44; Lehmana 2, 1-32; Lehmana 2, 33-56; Fiedlera-domki;

4.01 (piątek) - Sucharskiego 2, 1-45; Sucharskiego 2, 46-96; Sucharskiego 4, 1-43; Sucharskiego 4, 44-84; Sucharskiego 4, 85-125;

5.01 (sobota) - Sucharskiego 4, 126-172; Sucharskiego 4, 173-200; Sucharskiego 4, 201-232;

7.01 (poniedziałek) - Łabendzińskiego 1, 1-36 Łabendzińskiego 1, 37-48 Łabendzińskiego 2, 1-28 Łabendzińskiego 2, 29-40; Łabendzińskiego 4, 1-26; Kolęda UTP; Łabendzińskiego 4, 27-72; Łabendzińskiego 4, 73-102;

8.01 (wtorek) - Berlinga 15, 1-16; Fiedlera 1, 1-18; Berlinga 15, 17-56; Berlinga 15, 57-88; Berlinga 11, 1-20; Kolęda UTP; Berlinga 11, 21-50;

9.01 (środa) - Bielawskiego 1, 1-35; Bielawskiego 1, 36-55; Bielawskiego 2, 1-20; Bielawskiego 2, 21-53; Kolęda UTP; Bielawskiego 2, 54-96; Bielawskiego 2, 97-111;

10.01 (czwartek) - Berlinga 6, 1-40; Berlinga 6, 41-92; Berlinga 6, 93-143; Berlinga 6, 144-189; Kleina 5, 1-35; Kleina 3-przedszkole;

11.01 (piątek) - Kleina 4, 1-46; Kleina 4, 47-81; Kleina 4, 82-124; Kleina 4, 125-161; Kleina 5, 36-69;

12.01 (sobota) - Kleina 7, 1-37; Kleina 7, 38-79; Kleina 7, 80-113; Kleina 7, 114-139;

13.01 (niedziela) - Kleina 2, 1-38; Kleina

2, 39-78; Kleina 11, 1-24;

14.01 (poniedziałek) - Sosnowskiego 3, 1-21; Mielczarskiego 4, 1-30; Sosnowskiego 5, 1-18; Sosnowskiego 4, 1-18; Piórka 1, 1-25; Berlinga 7,8,9; Piórka 1, 26-55; Piórka-domki; Mielczarskiego 2, 1-16; Mielczarskiego 1, 1-24; Kolęda CM;

15.01 (wtorek) - Berlinga 4, 1-42; Berlinga 4, 43-71; Kolęda CM; Berlinga 4, 72-103; Berlinga 4, 104-145; Berlinga 4, 146-175;

16.01 (środa) - Berlinga 1, 1-39; Berlinga 2, 1-35; Berlinga 2, 36-65; Berlinga 2, 66-105; Berlinga 2, 106-129; Kolęda CM;

17.01 (czwartek) - Łochowskiego 3, 1-40; Łochowskiego 3, 41-79; Łochowskiego 3, 80-119; Łochowskiego 3, 120-159; Łochowskiego 3, 160-189;

18.01 (piątek) - Łochowskiego 7, 1-37; Łochowskiego 7, 38-80; Łochowskiego 7, 81-115; Łochowskiego 7, 116-162; Łochowskiego 5, 1-20;

19.01 (sobota) - Łochowskiego 4, 1-26; Sosnowskiego 1, 1-20; Łochowskiego 4, 27-61; Łochowskiego 4, 62-104; Łochowskiego 4, 105-141;

20.01 (niedziela) - Łochowskiego 2, 1-30; Łochowskiego 2, 31-60; Łochowskiego 2, 61-95;

21.01 (poniedziałek) - Krysiewiczowej 2, 1-40; Gordona; Brzęczkowskiego; Szumana; Wielicza; Piechockiego; Drygałowej; Łochowskiego 4a, 1-24; Krysiewiczowej-domki;

22.01 (wtorek) - Trybowskiego 5, 1-42; Trybowskiego 5, 43-87; Trybowskiego 7, 1-50; Trybowskiego 7, 51-92; Trybowskiego 9, ok. 90 mieszkań;

23.01 (środa) - Nieduszyńskiego - domki; Nieduszyńskiego 20, 31-40; Nieduszyńskiego 20, 1-30; Nieduszyńskiego 18, 1-16; Kulpińskiego; Nieduszyńskiego 11, 1 – 36; Bartłomieja z Bydgoszczy 13, 1-50;

24.01 (czwartek) - Tychoniewicza 2, 1-24;

Twardzickiego domki; Tychoniewicza 1, 1-40; Tychoniewicza 4, 1-40; Tychoniewicza 4, 41-80;

25.01 (piątek) - Bartłomieja z Bydgoszczy 4, 1-60; Bartłomieja z Bydgoszczy 7, 1-42; Bartłomieja z Bydgoszczy 8, 1-50; Bartłomieja z Bydgoszczy 10, 1-50;

26.01 (sobota) - Teski 1, 1-45; Teski 2, 1-30; Teski 3, 1-60;

27.01 (niedziela) - Wiszniewskiego 2, 1-18; Wiszniewskiego 1, 1-30; Chłodzińskiego 3, 1-20; Chłodzińskiego-domki; Chłodzińskiego 1, 1-44;

28.01 (poniedziałek) - Albrychta 1, 1-35; Albrychta 1, 36-51; Albrychta 2, 1-40; Albrychta 2, 41-55; Licznarskiego-domki; Nowickiego-domki; Frydrycha-domki;

29.01 (wtorek) - Licznarskiego 2, 1-50; Licznarskiego 4, 1-40; Licznarskiego 6, 1-21; Licznarskiego 8, 1-12; Pawła z Łęczycy; Wańkowicza 1, 1-38;

30.01 (środa) - Wańkowicza 2, 1-45; Wańkowicza 2, 46-55; Wańkowicza 6, 1-30; Wańkowicza 4, 1-46; Bołtucia 2, 1-59; Bołtucia 2, 60-119;

31.01 (czwartek) - Bołtucia 4, 1-20; Bołtucia 6, 1-20; Bołtucia 10, 1-10; Bołtucia 8, 1-20; Bołtucia 10, 11-45; Bołtucia 10, 46-80; Konfederatów Barskich 4, 1-20; Konfederatów Barskich 7, 1-18;

1.02 (piątek) Konfederatów Barskich 3, 1-30; Konfederatów Barskich 3, 31-73; Konfederatów Barskich 3, 74-108; Piwnika Ponurego 4, 1-43; Piwnika Ponurego 4, 44-76; 1c;

2.02 (sobota) - Monte Cassino 1, 1-40; Monte Cassino 1, 41-90; Monte Cassino 2, 1-40; Monte Cassino 2, 41-78;

3.02 (niedziela) - Monte Cassino 4, 1-20; Monte Cassino 3, 1-19; Monte Cassino 4, 21-60; Monte Cassino – domki;

4.02 (poniedziałek) - Monte Cassino 5, 1-40; Monte Cassino 5, 41-80; Monte Cassino 6, 1-51; Monte Cassino 6, 52-91; Brzóska - domki Monte Cassino 6, 92-135;

5.02 (wtorek) - Kolęda dodatkowa

POCZĄTEK ODWIEDZIN:

16.00 – dni powszednie

14.00 – soboty (wyjątek: Pod Skarpą 29.12. od 10.00)

15.00 – niedziele (w czasie kolędy nie ma niedzielnej Mszy św. o 17.00)

KOLEDA DODATKOWA (po uprzednim zgłoszeniu w kancelarii parafialnej).

Kapelani wojskowi: ul. Trybowskiego 2, 4, 6, 8, 10, 12, ul. Połukarda 1, 3

fot. Wiesław Kajdasz (2x)

23 listopada 2012 - z okazji **DNI RADOŚCI**, zorganizowanych przez DA „Martyria”, wystąpił Kabaret OKO

fot. Mieczysław Pawłowski

25 listopada 2012 - gościł ks. Wojciech Kozłowicz z Zambii (w Afryce) i zbierał ofiary na potrzeby misji

Od listopada 2012 - trwają prace przy nowym wystroju naszego kościoła parafialnego

fot. Wiesław Kajdasz (2x)

1 grudnia 2012 - w Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy świętowano XVII urodziny Wiatraka. Obdarowano Statuetkami „Wiatraka” kolejne osoby, którymi w tym roku byli: Zbigniew Jasiecki - prezes firmy budowlanej KONTBUD Sp. z o.o. w Bydgoszczy (fot. pierwszy z prawej) oraz Edward Hartwich - wicemarszałek województwa kujawsko-pomorskiego

fot. Wiesław Kajdasz (2x)

2 grudnia 2012 - „Wiatrak” zorganizował „Jarmark św. Mikołaja” z okazji do zabawy i zakupu upominków

6 grudnia 2012 - po Mszy św. roratniej dla dzieci o 17.00 pojawił się w kościele „Św. Mikołaj”, przynosząc słodkie upominki i sprawiając wszystkim wiele radości.